

Heb je er weleens bij stilgestaan wat een eer het voor Gabriël moet zijn geweest om eindelijk te mogen melden dat de langverwachte Messias eraan kwam. Eeuwen was het van Gods kant stil geweest op aarde en nu mocht Gabriël eindelijk het geweldige nieuws gaan brengen. Gabriël mocht in actie komen. Gods reddingsplan voor de wereld werd in beweging gezet. En Gabriël was daar een onderdeel van.

Maar ook Maria was onderdeel van dit reddingsplan. Wat een kanjer van een vrouw zeg. Het zal je maar gebeuren. Een jonge meid, in je tienerjaren en je krijgt de melding dat je moeder wordt van de Messias. Wat moet er wel niet door haar hoofd zijn gegaan:

Wow, wie ik? Waar heb ik dat aan te danken? Wat een eer!

Maar misschien ook: 'Wat zullen Jozef en mijn ouders van me denken. Jaja, zwanger door de Heilige Geest? Gaan ze me verstoten, stenigen?

Of: 'wat zullen de mensen ervan zeggen?' Want een buitenechtelijk kind werd in die tijd gezien als een bastaard, als een hoerenzoon.

Best heftig, zo'n hemels bezoek. Dan staat ineens je hele leven op z'n kop. Maar Maria krijgt nog extra hulp. Want Gabriël bemoedigt Maria ook nog eens extra door haar te wijzen op het wonder van Elisabet. Het is wel bijzonder wat de naam Elisabet betekent: eed van God. Gabriël wees Maria nog eens extra op de betrouwbaarheid van God door te wijzen op, eed van God.

Elisabet, de onvruchtbare. Elisabet, 'Eed-van-God' is ook zwanger door een wonder van God.

Vanaf het begin zien we dat Gabriël Maria al begroette met positieve woorden. 'Begenadigde, je bent gezegend onder de vrouwen' Heb jij dat ook wel eens meegemaakt, dat God mooie dingen tegen je zegt en je denkt: Wie, ik? Zegt Hij dat over mij? Heeft Hij zo'n mooi plan met mij?

Want als je naar jezelf kijkt, ziet het er niet zo geweldig uit. Dan is het allemaal niet zo fantastisch, dan lijkt het niet zo gezegend.

Ook Maria was in verwarring door de groet van Gabriël lezen we. Ze begreep het niet.

En dan krijgt ze daar bovenop nog de melding van haar zwangerschap. Het is niet vreemd dat ze zich afvraagt hoe dat in zijn werk gaat, want ze is een maagd.

Ken jij ook dat gevoel dat God je een grote belofte geeft en dat je dan denkt:

Hoe in vredesnaam moet dat gaan!

Want natuurlijk gezien is dat onmogelijk.

Want niemand heeft dat ooit eerder gedaan

Want natuurlijk gezien kan dat helemaal niet

En word je overspoeld door het vraag: Hoe in vredesnaam moet dat gaan!

God legt hier een prachtige onmogelijkheid voor bij Maria en daarmee de uitnodiging om met Hem samen te werken. Maar heb jij ook weleens op zo'n punt gestaan dat God iets aan je voorlegt (een uitdaging of uitnodiging) en de bal ligt nu echt bij JOU om de sprong te nemen, met alle gevolgen van dien! Mensen zullen misschien tegen je zijn, maar je weet dat dit van God is. Dit gaat je hele leven op z'n kop zetten. Ken je dat? Dan sta je voor een afgrond.

Dit hebben wijzelf ook meegemaakt toen God ons 5 jaar geleden vroeg om ons gesettelde leven in Nederland op te geven en Hem volledig te gaan vertrouwen voor de toekomst. En met Hem op avontuur te gaan in Madagaskar, Brazilië en nu weer Nederland. Op zo'n moment sta je voor een afgrond, maar geen nood, want GOD is groot!

Maria had hier ook mee te maken. Een doorsnee jonge meid. Ze kreeg aan het begin van het bezoek al meteen positieve woorden van God te horen. Maar datzelfde geldt ook voor ons. Misschien vinden we onszelf maar heel gewoon of zelfs te min. Maar God denkt daar heel anders over.

Wij zijn heel kostbaar voor Hem. Hij spreekt goed over ons, Hij ziet juist al de mogelijkheden in ons.

Jijzelf of anderen zien misschien: een bastaard, maar God ziet: een Koningszoon, een Koningsdochter! Vrijgekocht met Zijn eigen bloed en een lichtdrager in deze wereld.

Wat ik zo bijzonder vond in dit verhaal, is dat de naam Maria betekent: rebellie. Huh, Maria, de onschuldige maagd? Ik wil niet beweren dat Maria opstandig was. Maar even zo gezien: God kwam dus naar Maria – God kwam naar ‘rebellie’ om Zijn genade te tonen en haar te zegenen. Ohhh! Dit deed mij meteen denken aan het feit, dat toen wij nog zondaren waren, Christus voor ons stierf. Toen wij nog vijanden van God waren, daalde Hij af om ons te komen redden en te zegenen. Dat is Gods genade! Dat kan alleen onze liefdevolle Vader bedenken. God nam de eerste stap. Het initiatief was van God. Maar ook het wonder. En dit is zo bemoedigend! Hij is het brein en de kracht. Hij is het begin en het einde. De Alfa en de Omega. En zo komt alle eer weer bij Hem terug.

Maar God is niet veranderd. Hij bezocht Maria en betrok haar bij Zijn reddingsplan voor de wereld. Maar nog steeds nodigt Hij ieder van ons uit om met Hem in het onmogelijke te stappen.

Dit kan op allerlei vlakken zijn. Persoonlijk of in het werk van de Heer.

De Heer heeft aan ieder van ons dingen voorgelegd die onmogelijk lijken.

Waarvan wij denken: hoe in vredesnaam moet dat gaan?

En dat we heel duidelijk voelen: ik sta voor een afgrond en die bal ligt nu bij mij!

Dat het bijna voelt alsof de hemel zijn adem inhoudt en uitziet wat jij gaat doen.

Maar prijs de Heer, Hij is het begin en het einde. Wat God begon, zal Hij ook afmaken.

Geen nood, want GOD is groot!

En de Heer wil ons net als Gabriël, extra bemoedigen door te zeggen:

Kijk naar de andere wonderen die Ik heb gedaan. Vertrouw Mij maar.

Het plan is van Mij, dus Ik zal ook het wonder doen.

Jij hoeft alleen maar die sprong te nemen. En net als Maria in volle overgave en vertrouwen te gaan staan en zeggen: Hier ben ik, het zal gebeuren, zoals U zegt. Want niets is onmogelijk met God.

Gabriël en Maria waren een onderdeel van Gods grote plan en wat is het ook een eer voor ons om de sprong te nemen en een onderdeel te worden van Gods grote plan voor ieder van ons.

Want: Geen nood, GOD is groot, en met de uitdaging, ook de uitkomst.